

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารการเลือกตั้ง โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 399 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ จำนวน 15 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารองค์กร จำนวน 6 คน ประกอบด้วย 1) ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 4 คน 3) ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มที่ 2 ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 3) ปลัดเทศบาลตำบล ทับสะแก กลุ่มที่ 3 ตัวแทนภาคประชาชน จำนวน 3 คน และกลุ่มที่ 4 ตัวแทนภาคเอกชน จำนวน 3 คน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และการบริหารการเลือกตั้งในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนกับการบริหารการเลือกตั้ง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 3) เพื่อแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยสังเคราะห์จากแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ผู้วิจัยจึงเลือกนำเอาแนวคิด ของ ฮันติงตัน และเนลสัน (Huntington and Nelson, 1976) โรเบิร์ต เอ. ดาร์ล (Robert A. Dahl, 1982) แมคคอสกี้ (McClosky, 1968) อัลมอนด์ และพาวเวล (Almond and Powell, 1986) สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2549) สิทธิพันธ์ พุทพูน (2553) รอท และวิลสัน (Roth and Wilson, 1976) และบวรศักดิ์ อุวรรณโณ, ถวิลวดี บุรีกุล (2550) ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ด้านข่าวสารและความสนใจ ทางการเมือง ด้านเศรษฐกิจและสังคมและด้านการดำเนินงานของภาครัฐและภารกิจอำนาจหน้าที่ ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมถึง

(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 และแผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 - 2560 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร การจัดการเลือกตั้ง ด้านบุคลากรในการจัดการเลือกตั้ง ด้านการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง และด้านการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชน มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในกระบวนการเลือกตั้งในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 399 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 319 คน (ร้อยละ 79.95) มีอายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 151 คน (ร้อยละ 37.84) มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 153 คน (ร้อยละ 38.35) มีระดับการศึกษาสูงสุด ประถมศึกษา จำนวน 206 คน (ร้อยละ 51.63) มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 208 คน (ร้อยละ 52.13) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ปัจจุบัน 21 ปีขึ้นไป จำนวน 291 คน (ร้อยละ 72.93) และไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในชุมชน จำนวน 261 คน (ร้อยละ 65.41) ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 4 ด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง รองลงมา คือ ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง และด้านการดำเนินงานของภาครัฐ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การติดตามข่าวสารการเลือกตั้งจากสื่อมวลชนต่างๆ เช่น ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหรือป้ายประชาสัมพันธ์/แผ่นพับของเทศบาล รองลงมา คือ การติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองของท้องถิ่นเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การพบปะพูดคุย สนทนากับญาติ พี่น้องหรือเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

2.2 ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความเข้าใจว่าการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด รองลงมา คือ การไปเลือกตั้งผู้สมัครที่มีนโยบายสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เป็นผู้เปิดประเด็นพูดคุยเรื่องการเลือกตั้งหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งแก่ผู้อื่น

2.3 ด้านการดำเนินงานของภาครัฐ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การประสานงานให้ความร่วมมือกับทางเทศบาลในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ รองลงมา คือ การให้การสนับสนุนหรือความร่วมมือต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการด้านบริการของเทศบาล เช่น การขออนุญาต ไฟฟ้า

2.4 ด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองทำให้เสียเวลา รองลงมา คือ ขอมรับว่าที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากมีภารกิจในการทำงานหรือประกอบอาชีพที่ต้องหารายได้เลี้ยงครอบครัว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีผู้นำในชุมชนที่ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการเลือกตั้ง และรู้ถึงการเสียสิทธิเลือกตั้ง

3. การวิเคราะห์ การบริหาร การเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 4 ด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านบุคลากรในการจัดการเลือกตั้ง รองลงมา คือ ด้าน การบริหารการจัด การเลือกตั้ง และด้านการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชน ตามรายละเอียด ดังนี้

3.1 ด้านบุคลากรในการจัดการเลือกตั้ง พบว่า การบริหาร การเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การอบรมให้ความรู้การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับขั้นตอนการลงคะแนนเลือกตั้งให้กับกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง รองลงมา คือ บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเลือกตั้งปฏิบัติหน้าที่ตาม

ระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ บุคลากรที่ได้รับมอบหมายจาก กกต.จว. สามารถให้คำแนะนำชี้แจงข้อกฎหมายกับประชาชนได้

3.2 ด้านการบริหารจัดการเลือกตั้ง พบว่า การบริหาร การเลือกตั้งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าน้อยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าน้อยมากที่สุด คือ การจัด ประชุมชี้แจงให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่นแก่ประชาชน โดย กกต.จว. หรือเทศบาล รองลงมา คือ การควบคุม ด้านการใช้ข้างงบประมาณ และ วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการเลือกตั้ง อย่างประหยัด และคุ้มค่า ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ภาพรวมการเลือกตั้งของเทศบาล เป็นไป ด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม สุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม

3.3 ด้านการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง พบว่า การบริหาร การเลือกตั้ง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าน้อยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าน้อยมากที่สุด คือ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งทางแผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายประชาสัมพันธ์ รองลงมา คือ การรายงานผลการดำเนินการเลือกตั้งให้ประชาชนทราบอย่างทันเหตุการณ์เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ ทางสถานีวิทยุ ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการช่วยแจกแผ่นพับ แผ่นปลิว และเอกสารการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งให้กับชาวบ้านและเพื่อนบ้าน

3.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชน พบว่าการบริหารการเลือกตั้ง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าน้อยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าน้อยมากที่สุด คือ การมี ส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมใน การเป็นคณะกรรมการต่างๆ อาทิเช่น กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ การออกเดินหาเสียงช่วยผู้สมัครที่ตนต้องการให้ได้รับเลือกตั้ง

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชนกับการบริหารการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กับการบริหาร การเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ด้านเศรษฐกิจและสังคม ($r = .744$) ด้านการดำเนินงาน ของภาครัฐ($r = .735$) ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง($r = .675$) ด้านความรู้ความเข้าใจทาง การเมือง ($r = .567$) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการบริหารการเลือกตั้งของคณะกรรมการ

การเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ($r = .794$) โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับ กระบวนการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ด้านเศรษฐกิจ และสังคม ($r = .744$) ด้านการดำเนินงานของภาครัฐ ($r = .735$) ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง ($r = .675$) ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ($r = .567$) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการบริหาร การเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ($r = .794$) โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงสนับสนุนสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจาก การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีข้อสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 การบริหารการเลือกตั้งโดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประเด็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในกเทศเลือกตั้งในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

การปลูกจิตสำนึกความเป็นพลเมืองและการศึกษาของประชาชน เป็นสำคัญที่ทำให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนั้น สถาบันครอบครัวต้องปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นพลเมืองตั้งแต่วัยเยาว์ สถาบันการศึกษาทุกระดับต้องมีหลักสูตรหน้าที่พลเมืองส่งเสริมการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีหน้าที่ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการปกครองในระบอบประชาธิปไตยระดับชุมชน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำชุมชน เป็นต้นแบบดี

ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง

การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง สามารถรับรู้ได้จากสื่อหลากหลายช่องทาง ขึ้นอยู่กับประชาชนให้ความสนใจทางการเมืองมากหรือน้อยต่างกัน เพราะผู้ที่มีความสนใจทางการเมืองจะสนใจในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมืองโดยหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรสื่อมวลชนต้องพร้อมที่จะร่วมมือกันอย่างจริงจังในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง และส่งเสริมสิทธิพิเศษหรือสิทธิประโยชน์ เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

ด้านการเศรษฐกิจและสังคม

สภาพเศรษฐกิจและสังคมในระดับชุมชนเป็นพื้นฐานสำคัญในการชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนั้น รัฐต้องส่งเสริมอาชีพ รายได้ให้ประชาชนได้อยู่ดีมีสุข หรือมีหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพราะถ้าประชาชนมีสภาพเศรษฐกิจที่มั่นคงและอยู่ในสภาพสังคมที่ดี จะมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสูง และควรสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน เน้นสังคมสุจริต ใช้วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีผู้นำชุมชนเป็นต้นแบบ

ด้านการดำเนินงานของภาครัฐ

หน่วยงานของรัฐทุกส่วนงานต้องถือเป็นหน้าที่ ต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเลือกตั้งให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะหัวหน้าส่วนราชการต้องมี ความตั้งใจจริงมุ่งมั่น ทุกคนในหน่วยงานต้องมีความเป็นกลาง รัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองและการเลือกตั้ง ภาครัฐทุกส่วนงานควรมีการตั้งงบประมาณสนับสนุนการเลือกตั้ง เช่น การตั้งรางวัลหรือให้สิทธิพิเศษสำหรับประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง หรือหมู่บ้านชุมชนที่มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง

ตอนที่ 2 การบริหารการเลือกตั้งโดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประเด็นการบริหาร การเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ด้านการบริหารการจัดการเลือกตั้ง

การดำเนินการเลือกตั้งต้องมีการวางแผนตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายที่ชัดเจน มีการวางแผนด้านบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ โดยด้านบุคลากร มีการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบการปฏิบัติงานในแต่ละส่วนอย่างชัดเจน ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ต้องมีการบริหารจัดการที่เหมาะสม ประหยัด และคุ้มค่ากับภาษีของประชาชน

ด้านบุคลากรในการจัดการเลือกตั้ง

การแต่งตั้งบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งทุกระดับ ควรแต่งตั้งจาก ผู้ที่มีความเป็นกลาง มีการอบรมประชุมชี้แจงข้อกำหนดหรือแนวทางการปฏิบัติก่อนการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้เข้าใจงานในหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เป็นไปตามระเบียบ และเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความมั่นใจในการทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้ง จัดหลักสูตรการอบรมให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาให้เป็นมืออาชีพ

ด้านการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง

การรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง ควรดำเนินการผ่านช่องทางสื่อมวลชนที่หลากหลาย อาทิเช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เฟสบุ๊ก ไลน์ หอกระจายข่าวในชุมชน หมู่บ้าน ส่วนราชการ และสถานประกอบการ ผ่านกลไกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่มองค์กร การจัดเวที สาธารณะ เวทีเสวนา การจัดทำคู่มือการประชาสัมพันธ์ การใช้สิทธิเลือกตั้ง การติดต่อเป็นการส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ การมีผู้แสดงความคิดเห็น และให้ความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง หรืออาจเลือกใช้สื่อที่ไม่เป็นทางการ อาทิเช่น นวนิยาย หรือการ์ตูน นอกจากสื่อในรูปแบบต่างๆ แล้ว ควรจัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ อาทิเช่น การจัด Road Show ให้ความรู้เรื่องประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง โดยใช้บุคคลที่เป็นที่สนใจของสังคม เช่น นักร้อง นักแสดง เป็นผู้ช่วยนำความรู้ความเข้าใจไปให้ประชาชน

ด้านการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชน

ต้องสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนให้ถือเป็นหน้าที่ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ภาคประชาชน กลุ่ม องค์กร อาสาสมัคร ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งในด้านต่างๆ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายรณรงค์การเลือกตั้ง นอกจากนี้ ต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วม และสนับสนุนให้ชุมชนได้มีโอกาสในการออกแบบการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามี ส่วนร่วมมากขึ้นตามรูปแบบที่ตนเป็นผู้คิด

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การบริหารการเลือกตั้งโดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประเด็นการอภิปรายผลตามรายละเอียด ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 4 ด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง รองลงมาคือ ด้านความรู้และความเข้าใจทางการเมือง และด้านการดำเนินงานของภาครัฐ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รัฐบาลของข่าวสารทางการเมืองว่ามีส่วนช่วยทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องราวทางการเมืองมากขึ้น และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมทั้ง ยังให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการดำเนินโครงการต่างๆ จากข้อค้นพบจากการวิจัย พบว่า การที่ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ประชาชนต้องมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

แสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และรัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองและการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮันติงตัน และเนลสัน (Huntington and Nelson, 1976) ที่กล่าวว่า การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งด้วยความสมัครใจ อันเกิดจากความเข้าใจเรื่องระบบการเมือง สอดคล้องกับ แนวคิดของ แมคคอสกี้ (McClosky, 1968) มิลเบรธ และโกเอล (Milbrath and Goel, 1977) อัลมอนต์ และพาวเวล (Almond and Powell, 1986) กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อระบบการเมืองของตน โดยส่วนรวม และส่วนตน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง และ สอดคล้องกับ แนวคิดของ สิทธิพันธ์ พุทธหูน (2553) กล่าวว่า ผู้ที่มีสถานะทางเศรษฐกิจฐานะทางสังคม และมีโอกาส (เวลาและความพร้อม) แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสงค์ สาวเสม (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหลักเมือง มีการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ นักฐิกาล ศรีจันทร์โท (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาฏ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาฏ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดที่มุ่งเน้น และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานต่างๆ ประกอบกับพระราชบัญญัติเทศบาลได้บัญญัติให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อเป็นตัวแทนเข้ามาบริหารท้องถิ่น ทำให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น สอดคล้องกับชนพล กุลเพชรโชติ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ประเสริฐ สะภา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมหาชัย อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล มหาไชย อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มัลลิกา นิมพาลี (2554) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถลุงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัย

พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ถลุงเหล็ก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประชาชนมีการติดตามข่าวสารการเลือกตั้งจากสื่อมวลชนต่างๆ เช่น ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหรือป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับของเทศบาล และการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองของท้องถิ่นเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การพบปะพูดคุยสนทนากับญาติ พี่น้องหรือเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการเลือกตั้ง จากข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ประชาชนสามารถรับรู้ได้จากสื่อหลากหลายช่องทาง ขึ้นอยู่กับประชาชนให้ความสนใจทางการเมืองมากหรือน้อยต่างกัน เพราะผู้ที่มีความสนใจทางการเมืองจะสนใจในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารทางการเมือง โดยหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรสื่อมวลชนต้องพร้อมที่จะร่วมมือกันอย่างจริงจังในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ มิลเบรธ และ โกล (Milbrath and Goel, 1977) โรเบิร์ต เอ ดาร์ล (Robert A. Dahl, 1982) กล่าวว่าผู้ที่มีความสนใจทางการเมืองจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองมีการชักชวน ให้ผู้อื่นเสวนาเรื่องการเมือง และการที่หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มีการถ่ายทอดข่าวสารและความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ทางการเมืองมากขึ้นก็มีส่วนทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ สิทธิพันธ์ พุทธหุน (2553) อิทธิพลจากสื่อต่างๆ เช่น สื่อบุคคล วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีผลต่อการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ตะดิยาวัฒน์ สุวรรณศรี (2547) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่าประชาชนคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ในด้านความสนใจทางการเมือง อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ น้อยนคร (2550) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จริยา ผลกล้า (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของอักษร ทองพลอย (2554)

ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี กรณีเลือกตั้งซ่อม พ.ศ. 2554 ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมืองเลือกตั้งท้องถิ่นมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประชาชนมีความเข้าใจว่าการเลือกตั้งเป็นหน้าที่ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด และไปเลือกตั้งผู้สมัครที่มีนโยบายสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เป็นผู้เปิดประเด็นพูดคุยเรื่องการเลือกตั้งหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งแก่ผู้อื่น จาก ข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า การปลูกจิตสำนึกความเป็นพลเมืองและการศึกษาของประชาชน เป็นสำคัญที่ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนั้นสถาบันครอบครัวต้องปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นพลเมืองตั้งแต่วัยเยาว์ สถาบันการศึกษาทุกระดับต้องมีหลักสูตรหน้าที่พลเมืองส่งเสริมการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีหน้าที่ส่งเสริมให้ความรู้ด้านการปกครองในระบบประชาธิปไตยระดับชุมชน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่น ผู้นำชุมชนเป็นต้นแบบดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮันติงตันและเนลสัน (Huntington and Nelson, 1976) กล่าวว่า การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งด้วยความสมัครใจ อันเกิดจากความเข้าใจเรื่องระบบการเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของอัลมอนต์ และพาวเวล (Almond and Powell, 1986) กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อระบบการเมืองของตนโดยส่วนรวม และส่วนตน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง และโรเบิร์ต เอ.ดาร์ล (Robert A. Dahl, 1982) กล่าวว่า ผู้ที่ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เพราะบุคคลเหล่านี้มีความเชื่อว่าพวกเขาไม่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมมาตร มะละลา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของคณะกรรมการชุมชน กรณีศึกษาเทศบาลเมืองเดช อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับสูง ได้แก่ การพูดคุยหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ บุญคง (2550) ได้วิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อเทศบาลตำบลดอกคำใต้ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลดอกคำใต้ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทศบาลตำบลดอกคำใต้ อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา บุ่งทอง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกทางการเมืองของประชาชนต่อการเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภา

ท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสามพร้าว อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามพร้าว อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตสำนึกทางการเมืองของประชาชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการดำเนินงานของภาครัฐ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในด้านการดำเนินงานของภาครัฐ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนมีการประสานงานให้ความร่วมมือกับทางเทศบาลในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ให้การสนับสนุนหรือความร่วมมือต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการ ด้านบริการของเทศบาล เช่น การขอลงถนน ไฟฟ้า จากข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า หน่วยงานของรัฐทุกส่วนงานต้องถือเป็นหน้าที่ ต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเลือกตั้งให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะหัวหน้าส่วนราชการต้องมีความตั้งใจจริงมุ่งมั่น ทุกคนในหน่วยงานต้องมีความเป็นกลาง รัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเมืองและการเลือกตั้ง ภาครัฐทุกส่วนงานควรมีการตั้งงบประมาณสนับสนุนการเลือกตั้ง เช่น การตั้งรางวัลหรือให้สิทธิพิเศษสำหรับประชาชนที่มีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮันติงตัน และเนลสัน (Huntington and Nelson, 1976); โรเบิร์ต เอ. ดาร์ล (Robert A. Dahl, 1982) กล่าวว่า การแสดงออกเพื่อให้มีผลต่อการตัดสินใจของรัฐบาล สนับสนุนรัฐบาล เปลี่ยนแปลงผู้นำรัฐบาล และสอดคล้องกับแนวคิดของสิทธิพันธ์ พุทธหุน (2553) กล่าวว่า ความตระหนักในผลกระทบที่นโยบายของรัฐพึงมีต่อตนเอง ส่งผลให้ ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่พวกเขาต้องการ เช่น การบริการของรัฐในด้านสาธารณสุข โภชนา ไฟฟ้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมมาตร มะละลา (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของคณะกรรมการชุมชน กรณีศึกษาเทศบาลเมืองเดช อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกรรมการชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกิจกรรมย่อยที่พบการมีส่วนร่วมในระดับสูง ได้แก่ การให้การสนับสนุนหรือร่วมมือต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาของชุมชน การเป็นผู้นำในการจัดงาน ประเพณีและสำคัญของชาติ การประสานงาน ให้ความร่วมมือกับทางอำเภอในโครงการที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพิศ สุขแสน (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิษฐ์ พบว่า ด้านความพอใจในนโยบายและการบริหารงาน ประชาชนมีความพอใจในนโยบายและการบริหารงานของรัฐบาลหรือผู้บริหารท้องถิ่น ความพอใจดังกล่าวจะทำให้ลดการต่อต้านทางการเมืองและยังร่วมให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น

1.4 ด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองทำให้เสียเวลา และยอมรับว่าที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากมีภารกิจในการทำงานหรือประกอบอาชีพที่ต้องหารายได้เลี้ยงครอบครัว ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีผู้นำในชุมชนที่ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการเลือกตั้ง และรู้ถึงการเสียสิทธิเลือกตั้ง จาก ข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมในระดับชุมชนเป็นพื้นฐานสำคัญในการชี้วัดความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนั้นรัฐต้องส่งเสริมอาชีพ รายได้ให้ประชาชนได้อยู่ดีมีสุข หรือมีหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพราะถ้าประชาชนมีสภาพเศรษฐกิจที่ดีมั่นคงและอยู่ในสภาพสังคมที่ดีจะมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งสูง และควรสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แมคคอสกี้ (McClosky, 1968) กล่าวว่า ผู้ที่มีสถานภาพทางอาชีพดี รายได้ดี และมีความต้องการ เช่น ต้องการอำนาจ ต้องการความสำเร็จ ต้องการการยอมรับทางสังคม ต้องการเป็นผู้นำ สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ คอนเวย์ (Conway, 2000) สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2549) การศึกษาทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและมีความสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตนที่พึง กระทำต่อระบบการเมืองมากขึ้น นอกจากนี้ ฐานะทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น ผู้ที่มีรายได้น้อยประชาชนที่ยากจน จะไม่มีเวลามาสนใจการเมืองเพราะจะให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิต ในขณะที่ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากกว่า สอดคล้องกับแนวคิดของ มิลเบรธ และ โกอแอล (Milbrath and Goel, 1977) สิทธิพันธ์ พุทธหนู (2553) กล่าวว่า ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม และมีโอกาส (เวลาและความพร้อม) แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน ฮันติงตัน และเนลสัน (Huntington and Nelson, 1976) กล่าวว่า พลเมืองธรรมดาที่ไม่ใช่ชนักการเมืองอาชีพจะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในลักษณะเป็นช่วงๆ ไม่ต่อเนื่องเป็นกิจกรรมที่ไม่เต็มเวลา และเป็นบทบาทรองจากบทบาทอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบ็นสัน (Benson) และคณะพบว่า ระดับของบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นมีลักษณะเป็นบุคคลที่มีสถานภาพ ทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ส่วนบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำเข้ามามีส่วนร่วม ทางการเมืองน้อยกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ บุญคง (2550) ได้วิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อเทศบาลตำบลดอกคำใต้ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกบทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองออกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วน

ร่วมในการพัฒนาและด้านการมีส่วนร่วมในฐานะเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง

2. การบริหารการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 4 ด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านบุคลากรในการจัดการเลือกตั้ง รองลงมา คือ ด้าน การบริหารการ จัดการเลือกตั้ง และด้านการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชน ซึ่งจากข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่ากระบวนการเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพ ต้องมีการวางแผนที่ชัดเจนและเป็นไปตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ทั้งด้านการจัดการเลือกตั้ง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ มีการจัดหลักสูตรการอบรมให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาให้เป็นมืออาชีพ ตลอดจนสนับสนุนให้ ทุกภาคส่วนเข้ามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งผ่านสื่อที่หลากหลาย รวมทั้ง ต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายรณรงค์การเลือกตั้ง สอดคล้องกับภารกิจ ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการ เลือกตั้งประจำ จังหวัด ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 แผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 – 2560 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธาดา เหมะธูรินทร์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า ระดับ ประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติพร โพธิ์ทอง (2556) ได้วิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสกลนครต่อบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสกลนครต่อบทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ด้านบุคลากรในการจัดการเลือกตั้ง พบว่า การบริหาร การเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านบุคลากรใน การจัดการเลือกตั้ง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยจัดให้มีการอบรมให้ความรู้การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับขั้นตอนการลงคะแนนเลือกตั้งให้กับกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง และบุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการเลือกตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บุคลากรที่ได้รับมอบหมายจาก กกต.จว. สามารถให้คำแนะนำที่แจ่มชัดข้อกฎหมายกับประชาชนได้ สอดคล้องกับข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งทุกระดับต้องมีความเป็นกลาง ควรจัดหลักสูตรการอบรมให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาให้เป็นมืออาชีพ และสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่การแต่งตั้งบุคคลผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง สอดคล้องกับระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ที่กำหนดให้งานจัดการเลือกตั้งมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการจัดการเลือกตั้ง คือ เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานในการจัดสรรบุคลากร และมีการใช้ทรัพยากรสาธารณะต่างๆ อย่างคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาติรี ลีระประเสริฐ (2551) ได้วิจัยเรื่อง ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการจัดการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2549 โดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง : กรณีศึกษา อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นในความเป็นกลางต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้ง และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ (2553) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการการเลือกตั้งกับการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่าด้านบุคลากร คณะกรรมการการเลือกตั้งได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบการปฏิบัติงานในแต่ละส่วนพร้อมทั้งแต่งตั้งอนุกรรมการคณะกรรมการและบุคคลจากข้าราชการลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปจากอำเภอเชียงขวัญ และหน่วยงานราชการอื่นได้เหมาะสมเพียงพอ

2.2 ด้านการบริหารจัดการเลือกตั้ง พบว่า การบริหาร การเลือกตั้ง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการบริหารจัดการเลือกตั้ง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดประชุมชี้แจงให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่นแก่ประชาชนโดย กกต.จว. หรือเทศบาล มีการควบคุมด้านการใช้จ่ายงบประมาณ และ วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการเลือกตั้งอย่างประหยัด และคุ้มค่า ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ภาพรวมการเลือกตั้งของเทศบาล เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรมสุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม สอดคล้องกับ ข้อค้นพบ จากการวิจัยพบว่า กระบวนการเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพ ต้องมีการวางแผนที่ชัดเจนและเป็นไปตามกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดทั้งด้านการจัดการเลือกตั้งด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ และสอดคล้องภารกิจอำนาจหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่อำนาจการการเลือกตั้งและบริหารการเลือกตั้ง สอดคล้องกับ ระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง พ.ศ. 2547แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่6) พ.ศ. 2552 ประพันธ์ นายโกวิท (2550) ที่กำหนดให้ งานอำนาจการ มีหน้าที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ และการเบิกจ่าย งบประมาณ และงานจัดการเลือกตั้งมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการจัดการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของสุธาดา เหมะธรินทร์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่าระดับประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้ง ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง จังหวัดอำนาจเจริญ ด้านกระบวนการจัดการเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของ บุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ (2553) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการ การเลือกตั้งกับการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งองค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า ด้านงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลพระเจ้า และองค์การบริหารส่วนตำบลหม่ม มีความเหมาะสมและเพียงพอ และด้านกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้บริหารและ สมาชิกสภาท้องถิ่นได้ดำเนินการตามกฎหมายระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้บริหารและ สมาชิกสภาท้องถิ่นอย่างเคร่งครัด

2.3 ด้านการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง พบว่าการบริหารการเลือกตั้งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีการรับรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งทางแผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายประชาสัมพันธ์ และมีการรายงานผล การดำเนินการเลือกตั้งให้ประชาชนทราบอย่างทันเหตุการณ์ เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ ทางสถานี วิทยุ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการมีส่วนร่วมในการช่วยแจกแผ่นพับ แผ่นปลิวและ เอกสารการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งให้กับชาวบ้านและเพื่อนบ้าน สอดคล้องกับข้อค้นพบจาก การวิจัยพบว่า ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งผ่านสื่อที่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ การเลือกตั้งในรูปแบบที่ทันสมัย น่าสนใจสามารถ ดึงดูดประชาชนให้มาสนใจได้ สอดคล้องกับภารกิจอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 ที่กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมี หน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือสนับสนุนองค์การ เอกชนในการให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข สอดคล้อง กับ ระเบียบ

คณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2552 ที่กำหนดให้งานการมีส่วนร่วม มีหน้าที่รับผิดชอบ การรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สอดคล้อง กับแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556-2560 (2556) ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้าง วิถี ประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเกี่ยวกับ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และส่งเสริม ภาครัฐ เอกชนและประชาสังคมร่วมพัฒนาประชาธิปไตย การเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มลลิกา จิมพาลี (2554) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทาง การเมืองท้องถิ่นของประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสูง เหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรณรงค์และการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของรังสิวุฒิ ชำนาญงาน (2554) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรณรงค์และการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชน พบว่าการบริหารการเลือกตั้ง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในเขตเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดย ประชาชนมีส่วนร่วมในการรณรงค์เพื่อให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมในการ เป็นคณะกรรมการต่างๆ อาทิเช่น กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การออกเดินหาเสียงช่วยผู้สมัครที่ตนต้องการให้ได้รับเลือกตั้ง จากข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า ต้อง มีการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการเลือกตั้งและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายรณรงค์การเลือกตั้ง สอดคล้องกับภารกิจอำนาจ หน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 ที่ กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง มีหน้าที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน สอดคล้อง กับระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ที่กำหนดให้งานการมี ส่วนร่วมมีหน้าที่รับผิดชอบประสานและดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้ง สอดคล้องกับแนวคิดของประพันธ์ นัยโกวิท (2550) ที่กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจ หน้าที่ในงานด้านกระบวนการเลือกตั้ง สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการ เลือกตั้ง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556-2560 (2556) ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างวิถีประชาธิปไตยและการมี

ส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเกี่ยวกับส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่ง สอดคล้องงานวิจัยของสุธาดา เหมะธรินทร์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้ง ของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเลือกตั้งของประชาชน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลลิกา นิมพาลี (2554) ได้วิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมการเลือกตั้งทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วน ตำบล ถลุงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรณรงค์และการ ประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก

3. การบริหารการเลือกตั้งโดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขต เทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในด้านเศรษฐกิจ และสังคม ด้านการดำเนินงานของภาครัฐ ด้านข่าวสารและความสนใจทางการเมือง ด้านความรู้ ความเข้าใจทางการเมือง มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับ การบริหาร การเลือกตั้งของ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของอัลมอนด์ และพาวเวล (Almond and Powell) ได้ศึกษา สหสัมพันธ์ระหว่างระดับการบริหารกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ผลปรากฏว่า ยิ่งมีการศึกษาสูง ยิ่งความรู้ความเข้าใจทางการเมืองและทำให้ยังมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย เพราะผู้มีการศึกษาย่อม ได้รับข่าวสารการเมืองเข้าใจและวิเคราะห์หาเหตุผลทางการเมืองได้กว้าง มีอิสระในการ วิพากษ์วิจารณ์และกล่าวปราศรัย มองว่ามีสมรรถนะทางการเมืองและเป็นสมาชิกองค์กร ทางการเมืองมากกว่า

4. แนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่าการบริหารการเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพ ต้องมีการวางแผนที่ชัดเจน เป็นไปตามกำหนด ระยะเวลา ที่กฎหมายกำหนด ทั้งด้านการจัด การเลือกตั้ง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ การแต่งตั้งบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ในการจัดการเลือกตั้งทุกระดับต้องมีความเป็นกลาง มีการจัดอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาให้ เป็นมืออาชีพ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้ง ทุกขั้นตอนสนับสนุนการสร้างเครือข่ายรณรงค์การเลือกตั้งและต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง สอดคล้องกับภารกิจอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2550 และแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้ง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556-2560 (2556) ยุทธศาสตร์ที่ 2 เสริมสร้างวิถี

ประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเกี่ยวกับ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ข้อค้นพบจากการวิจัย คือ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ควรมีการลงนามความร่วมมือ (MOU) กับหน่วยงานทั้งภาครัฐภาคเอกชน สถาบันการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ เพื่อสร้างเครือข่ายในการเลือกตั้งการให้ความรู้เรื่องวิถีชีวิตประชาธิปไตยกับประชาชน นอกจากนี้ ภาครัฐควรมีการตั้งงบประมาณสนับสนุนการเลือกตั้งในส่วนของการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง อาทิเช่น การมอบสิทธิลดหย่อนภาษี หรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ ด้านสวัสดิการของภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งข้อเสนอแนะเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีสื่อในรูปแบบที่หลากหลายในการให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างเต็มประสิทธิภาพ

1.2 เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจทางการเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ควรปฏิรูปกระบวนการจัดการศึกษาใหม่ โดยจะต้องเป็นการจัดการศึกษาที่ถูกต้องเพื่อสร้างหลักคิดให้ถูกต้องสอดคล้องกับหลักคิดประชาธิปไตย ส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึกและจิตวิญญาณด้านประชาธิปไตย

1.3 ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสภาองค์กรชุมชน ทุกภาคส่วน ควรหายุทธศาสตร์แปลงหลักคิดที่สามารถสร้างจิตสำนึก หรือจิตวิญญาณประชาธิปไตยที่ถูกต้องขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยมีดำเนินการที่มีลักษณะเชื่อมโยงตั้งแต่ระดับท้องถิ่นสู่ระดับชาติ

1.4 ควรมีการส่งเสริมอาชีพในชุมชน โดยใช้วิถีประชาธิปไตยในการดำเนินการ โดยการสร้างกฎระเบียบกิจกรรมที่สอดคล้องกับประชาธิปไตย เพราะกระบวนการเหล่านี้จะเสริมสร้างให้ประชาชนซึมซับวิถีประชาธิปไตยให้กลายเป็นวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยและวัฒนธรรมการเมืองแบบพลเมืองหรือแบบประชาธิปไตยได้ในที่สุด

1.5 ควรจัดหลักสูตรการอบรมให้กับบุคลากรในการจัดการเลือกตั้ง เพื่อพัฒนาให้เป็นผู้มีอาชีพ

1.6 ควรมีการยกระดับการจัดทำแผนการบริหารจัดการเลือกตั้งให้มีคุณภาพ และมีกิจกรรมหรือโครงการความร่วมมือการจัดการเลือกตั้งของทุกภาคส่วน

1.7 ควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคมในพื้นที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนรณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง

1.8 การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งของประชาชนควรมีกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นการเมืองแนวใหม่ สร้างวัฒนธรรมการเมืองประชาธิปไตยให้เป็นการเมืองภาคพลเมืองที่เข้มแข็ง มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารบ้านเมือง สร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสาร มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และกิจกรรมสร้างจิตสำนึกสาธารณะแก่ชุมชน นอกจากนี้ ต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 การใช้สื่อในรูปแบบต่างๆ ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ สื่อสิ่งพิมพ์ หอกระจายข่าว เสียงตามสาย สถานีวิทยุชุมชน ตลอดจนสื่อสมัยใหม่ อาทิเช่น อินเทอร์เน็ต เฟสบุ๊ก และสื่อออนไลน์ต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

2.2 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง จะต้องดำเนินการจัดให้มีโครงการให้การศึกษาแก่ประชาชน ในเรื่องพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตยให้จริงจังมากขึ้น ทั้งนี้ อาจประสานความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการให้การบรรจุวิชาพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตยในหลักสูตรทุกระดับชั้น และจัดโครงการส่งเสริมความเป็นพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตยให้กับประชาชน

2.3 ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจการเมืองกับการพัฒนาท้องถิ่น และจัดตั้งเครือข่ายองค์กรชุมชนทางการเมือง เพื่อเป็นเครือข่ายประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง

2.4 ภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดตั้งกลุ่มส่งเสริมอาชีพ ในชุมชนหรือจัดตั้งสหกรณ์ชุมชน โดยให้สมาชิกมีการเลือกตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบ มีกาประชุมหารือและตัดสินใจโดยใช้เสียงข้างมากและเหตุผล

2.5 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ควรจัดกิจกรรมโครงการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรในการจัดการเลือกตั้งสู่มืออาชีพ

2.6 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งหรือลงนามความร่วมมือ (MOU) ในการร่วมมือกันสร้างเครือข่ายเพื่อดำเนินการจัดการเลือกตั้ง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

2.7 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ควรมีจัดตั้งอาสาสมัครประชาธิปไตย ประจำชุมชน จัดทำรายการวิทยุชุมชน สร้างวิทยากรแกนนำในพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือทำหน้าที่ รณรงค์ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง

2.8 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีการแข่งขันการใช้สิทธิเลือกตั้งระหว่างชุมชน (หมู่บ้าน) หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรับรางวัล โดยมีการมอบรางวัลและการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่ชุมชน (หมู่บ้าน) ที่ประสบความสำเร็จเลือกตั้ง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

3.1 ควรมีการศึกษาระบบการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการ เลือกตั้ง โดยกำหนดมาตรการและวิธีดำเนินการควบคู่กัน

3.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ

3.3 การศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เพื่อนำไปสู่การค้นหายุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วม